

Wypalanie pozostałości roślinnych - zagrożenie pożarowe.

Okres wiosenny jak corocznie związany jest ze zwiększoną liczbą interwencji wynikającą z pożarów traw i pozostałości roślinnych których wypalanie stanowi ciągle jeszcze złą tradycję. Ten bezmyślny i szkodliwy proceder często w sposób niekontrolowany może przeistoczyć się w pożar pobliskiego lasu bądź zabudowań gospodarskich powodując w ten sposób nie tylko zanieczyszczenie atmosfery ale także duże straty materialne a nawet w niektórych przypadkach zagrożenie ludzkiego życia. Należy także zdać sobie sprawę, że podczas wypalania pozbywamy się nie tylko tego, co w mniemaniu podpalacza "zbędne", ale pod wpływem ognia i wysokiej temperatury giną owady i drobne ssaki, obumiera flora bakteryjna i grzyby sprzyjające wegetacji roślin.

Wypalanie jest bezpośrednią przyczyną erozji gleby tak wietrznej jak i wodnej. Zupełnym nieporozumieniem jest przekonanie, że w ten sposób gleba jest lepiej przygotowana do późniejszego plonowania, jest akurat odwrotnie. Zahamowany zostaje bardzo pożyteczny proces naturalnego rozkładu resztek roślinnych oraz asymilacja azotu z powietrza. Znane są również przypadki w których ograniczona widoczność wywołana silnym zadymieniem drogi towarzyszącym wypalaniu poboczny i rowów przydrożnych bądź pól była przyczyną straszliwych w skutkach wypadków samochodowych.

Dla przypomnienia w myśl art. 47 pkt 15 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085), wypalanie roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych a także wypalanie roślinności w pobliżu oczerzetów i trzcin jest zabronione. Zakaz ten usankcjonowany jest karą grzywny bądź aresztu. Kodeks wykroczeń (art. 82, § 1) w tym zakresie stanowi "Kto nieostrożnie obchodzi się z ogniem lub wykracza przeciwko przepisom dotyczącym zapobiegania i zwalczania pożarów [...] podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany." Do ukarania sprawcy wypalania traw uprawnieni są w szczególności funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Straży Leśnej.

Zgodnie z § 36 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów. (Dz. U. Nr 80, poz. 563) w lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru:

- 1) rozniecanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu,
- 2) palenie tytoniu, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi,

W świetle przepisów przeciwpożarowych przytoczonego powyżej rozporządzenia (§ 39) dopuszczalne jest w sporadycznych przypadkach jedynie wypalanie słomy i pozostałości roślinnych tylko i wyłącznie na polach - nie ma wzmianki precyzującej dopuszczalność wypalania traw. Czynności powyższe obostrzone są jednakże wieloma warunkami takimi jak: odległość 100 m od zabudowań, miejsc ustawienia stert i stogów, lasów oraz zboża na pniu, zapewnienie stałego nadzoru miejsca wypalania oraz nie powodowanie zakłóceń w ruchu drogowym.

Osoba prowadząca wypalanie w ramach stałego dozoru zobowiązana jest do oborania miejsca wypalania i zabezpieczenia w podręczny sprzęt gaśniczy typu gaśnice, hydronetki, tłumice, łopaty, beczki z wodą itp. Zalecamy jednak odstępowanie od wypalania i apelujemy o zdrowy rozsądek gdyż każdorazowo wypalanie to czynność bardzo szkodliwa niosąca zagrożenie pożarowe.